

Domovská stránka>Podanie na súd>Európsky justičný atlas v občianskoprávných veciach>Európsky príkaz na zablokovanie účtov
Európsky príkaz na zablokovanie účtov

Belgicko

Článok 50 ods. 1 písm. a) – Súdny príslušný vydať európsky príkaz na zablokovanie účtov

Súdca rozhodujúci na súde prvého stupňa o zablokovaní účtov (článok 1395/2 Súdneho poriadku).

Článok 50 ods. 1 písm. b) – Orgán určený za príslušný získať informácie účtov

Vnútroštátna komora súdnych vykonávateľov – *Chambre nationale des huissiers de justice* (článok 555/1 § 1 prvý pododsek bod 25 Súdneho poriadku).

Článok 50 ods. 1 písm. c) – Spôsoby získavania informácií o účtoch

V článku 555/1 § 2 Súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2019, sa z dôvodu potreby prijatia niekoľkých ďalších vykonávacích opatrení stanovuje kombinácia možností a) a b) uvedených v článku 14 ods. 5 nariadenia.

Vnútroštátna komora môže preto hneď po prijatí súdneho návrhu požiadať kontaktné miesto Národnej banky Belgicka o poskytnutie požadovaných údajov.

Na základe údajov získaných v nadväznosti na tento návrh môže vnútroštátna komora zaslať v prípade potreby žiadosť o poskytnutie informácií jednej alebo viacerým bankám.

Článok 50 ods. 1 písm. d) – Súdny, na ktoré sa môže podať odvolanie proti zamietnutiu vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov

Odvolací súd (článok 602 prvý pododsek bod 6 Súdneho poriadku).

Článok 50 ods. 1 písm. e) – Orgány určené za príslušné na prijímanie, zasielanie a doručovanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov a iných písomností

Súdny vykonávateľ (článok 196 zákona z 18. júna 2018 o ustanoveniach týkajúcich sa občianskeho práva a ustanoveniach týkajúcich sa podpory alternatívnych spôsobov riešenia sporov).

Článok 50 ods. 1 písm. f) – Orgán príslušný vykonať európsky príkaz na zablokovanie účtov

Súdny vykonávateľ (článok 519 § 1 bod 1 Súdneho poriadku).

Článok 50 ods. 1 písm. g) – Rozsah, v akom možno zablokovať spoločné a držiteľské účty

Zablokovanie účtov v Belgicku je upravené v Súdnom poriadku, konkrétne v piatej časti hlavy II kapitole IV (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Možno zablokovať spoločné účty. Ak má banka vedomosť o interných podieloch rôznych majiteľov spoločného účtu, zablokovanie sa bude týkať len súm, ktoré patria obstaranému dlžníkovi; ak nie, celý kreditný zostatok sa uvedie vo vyhlásení tretej osoby, ktorej sa zablokovanie týka. V tomto prípade každý spolumajiteľ, ktorého sa zablokovanie netýka, môže požiadať o čiastočné zrušenie zablokovania, pokiaľ preukáže svoj podiel na majetku na účte.

– Túto žiadosť možno zaslať sudcovi rozhodujúcemu na súde prvého stupňa o zablokovaní účtov (článok 1395 Súdneho poriadku).

– Pokiaľ ide o úschovné účty alebo účty tretích osôb, treba rozlišovať medzi týmito prípadmi:

Dlžník je majiteľ účtu

Napriek článku 8/1 hypotekárneho zákona, v ktorom sa výslovne uznáva, že niektoré zo zákona povinne zriadené úschovné účty (t. j. účty advokátov, súdnych vykonávateľov, notárov a realitných maklérov) sú oddelené od aktív majiteľa účtu a že toto oddelenie má účinky voči tretím osobám, zákonodarcia nevyužil finančné prostriedky na týchto úschovných účtoch zo zablokovania v prospech súkromných veriteľov majiteľa účtu. Tieto finančné prostriedky možno preto v zásade zablokovať v držbe banky. Keď sa zablokovanie účtu vykoná v držbe banky, banka musí uviesť konkrétny charakter účtu (článok 1452 Súdneho poriadku), ale pred sudcom rozhodujúcim o zablokovaní možno vzniesť prípadné námietky. Dlžník dotknutý zablokovaním tak môže požiadať o zrušenie zablokovania účtu.

Dlžník je príjemcom úschovného účtu alebo účtu tretej osoby

Príjemca úschovného účtu má v prípade finančných prostriedkov vedených v jeho prospech pohľadávku voči majiteľovi účtu. Túto pohľadávku môžu zablokovať veritelia príjemcu. Ktorýkoľvek veriteľ môže totiž zablokovať v držbe tretej osoby to, čo tretia osoba dlhuje jeho dlžníkovi (článok 1445 Súdneho poriadku). Toto zablokovanie sa musí vykonať v držbe majiteľa účtu (= tretej osoby), a nie v držbe banky. V tomto vzťahu má totiž banka výlučne dlhy voči majiteľovi účtu, a nie voči príjemcovi účtu.

Článok 50 ods. 1 písm. h) – Normy vzťahujúce sa na sumy vylúčené zo zaistenia

Vylúčenie určitých súm zo zablokovania sa v Belgicku upravuje v článkoch 1409, 1409a a 1410 Súdneho poriadku (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Tieto ustanovenia sa týkajú obmedzení a vylúčení určitých príjmov zo zablokovania, konkrétne ide o: mzdy, náhrady príjmu, sociálne dávky a výživné. Pod určitú sumu sú mzdy a náhrady príjmu vylúčené zo zablokovania.

S cieľom pomôcť exekučným orgánom a prípadne tretím osobám dotknutým zablokovaním posúdiť sumy na účte vylúčené zo zablokovania sa v článku 1411a § 3 Súdneho poriadku stanovuje zamestnávateľom a platobným inštitúciám povinnosť (ktorej porušenie sa trestne postihuje), aby pri platbách uviedli osobitný kód, ktorý sa líši v závislosti druhu chráneného príjmu vyplácaného na účet.

Touto povinnosťou uviesť kód nie je dotknuté právo dlžníka preukázať všetkými zákonnými spôsobmi, že sumy pripísané na jeho účet sú vylúčené zo zablokovania (článok 1411a § 2 prvý pododsek Súdneho poriadku). Okrem toho sa v článku 1411a § 2 druhom pododseku Súdneho poriadku uvádza vyvrátiteľná domnienka o čiastočnom vylúčení súm, ktoré zaplatil zamestnávateľ dlžníka na účet dlžníka, zo zablokovania. Táto domnienka platí len vo vzťahoch medzi dlžníkom a jeho veriteľmi.

Článok 50 ods. 1 písm. i) – Poplatky, ak ich účtujú banky, za vykonávanie rovnocenných vnútroštátnych príkazov alebo za poskytovanie informácií o účtoch, a informácie o účastníkovi, ktorý je povinný tieto poplatky platiť

V článku 1454 Súdneho poriadku sa stanovuje, že poplatky za vyhlásenie tretej osoby dotknutej zablokovaním platí dlžník. Možnosť účtovania iných poplatkov, ktoré banke vzniknú v súvislosti s výkonom alebo (čiastočným) zrušením zablokovania, sa neuvádza.

V článku 555/1 § 2 Súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2019, sa uvádza, že kráľ stanovuje poplatky za spracovanie žiadosti o získanie informácií o účtoch, ako aj podmienky a postupy účtovania poplatkov. Časť týchto poplatkov prípadne prináleží banke, ktorá poskytne informácie v nadväznosti na žiadosť, ktorú predkladá orgán určený krajinou za príslušný získať informácie (pozri oznámenie podľa článku 50 ods. 1 písm. b) nariadenia), pokiaľ sa uzatvorila písomná dohoda s bankami alebo zástupcom určeným bankami, týkajúca sa kompenzačného režimu, bez toho, aby bol dotknutý článok 43 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 655/2014 [pozri článok 3 bod 2 kráľovského dekrétu z 22. apríla 2019, v ktorom sa stanovujú poplatky za

spracovanie žiadosti o získanie informácií o účtoch uvedených v článku 555/1 § 2 šiestom pododseku Súdneho poriadku, ako aj podmienky a postupy účtovania poplatkov (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>)). V súčasnosti neexistuje podobná dohoda s bankami o kompenzačnom režime.

Tieto poplatky stanovené kráľom budú v platnosti v prípade žiadostí o získanie informácií v Belgicku podľa nových článkov 1447/1 a 1447/2 Súdneho poriadku (ktoré nadobudnú účinnosť pravdepodobne v priebehu roka 2020), ako aj v prípade žiadostí o získanie informácií podľa článku 14 nariadenia.

Článok 50 ods. 1 písm. j) – Sazdobník poplatkov alebo iný súbor noriem, ktorým sa určujú príslušné poplatky, ktoré si účtuje orgán alebo iný subjekt, ktorý sa podieľa na vybavovaní alebo výkone príkazu na zablokovanie

Pokiaľ ide o výkon rozhodnutia súdnym vykonávateľom, sadzby sú upravené v kráľovskom dekréte z 30. novembra 1976, ktorým sa stanovuje sadzba za úkony súdnych vykonávateľov v občianskych a obchodných veciach, ako aj vo veciach určitých dávok.

Pokiaľ ide o poskytnutie informácií, v článku 555/1 § 2 Súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2019, sa uvádza, že kráľ stanovuje poplatky za spracovanie žiadosti o získanie informácií o účtoch, ako aj podmienky a postupy účtovania poplatkov. Kráľovský dekrét z 22. apríla 2019, ktorým sa stanovujú poplatky za spracovanie žiadosti o získanie informácií o účtoch uvedených v článku 555/1 § 2 šiestom pododseku Súdneho poriadku, ako aj podmienky a postupy účtovania poplatkov (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>), nadobudol účinnosť retroaktívne k 1. januáru 2019.

Článok 50 ods. 1 písm. k) – poradie, ak je stanovené, pre rovnocenné vnútroštátne príkazy

Podľa právnych predpisov Belgicka zablokovaním účtov nevzniká žiadne prednostné právo na pohľadávku. V súlade s článkom 17 a článkom 19 bodom 1 hypotekárneho zákona majú prednosť len súdne poplatky, ktoré vznikli priamo v súvislosti so zablokovaním.

Článok 50 ods. 1 písm. l) – Súdny alebo orgán výkonu príslušný vo veci opravných prostriedkov

Proti príkazu na zablokovanie: sudca rozhodujúci na súde prvého stupňa o zablokovaní účtov (článok 1395/2 bod 2 Súdneho poriadku).

Proti výkonu rozhodnutia o zablokovaní účtov: sudca rozhodujúci na súde prvého stupňa o zablokovaní účtov (článok 1395/2 bod 2 Súdneho poriadku).

Článok 50 ods. 1 písm. m) – Súdny, na ktorý sa má podať odvolanie, prípadná lehota na podanie takéhoto odvolania

Odvolací súd (článok 602 prvý pododsek bod 7 Súdneho poriadku).

V súlade s článkom 1051 Súdneho poriadku je lehota na podanie odvolania v zásade jeden mesiac od doručenia rozsudku alebo jeho oznámenia.

Článok 50 ods. 1 písm. n) – Súdne poplatky

Poplatky a trovy v rámci občianskeho konania sú upravené v článkoch 1017 – 1022 Súdneho poriadku.

Súdne poplatky sa líšia podľa konania a musia sa stanoviť *in concreto*.

V článku 1017 Súdneho poriadku sa ako všeobecné pravidlo uvádza, že v každom konečnom rozsudku sa aj v konaniach z úradnej moci nariaďuje neúspešnému účastníkovi povinnosť nahradiť trovy konania, ak sa v osobitných predpisoch nestanovuje inak a bez toho, aby bola dotknutá dohoda účastníkov konania, ktorá sa prípadne potvrdí rozsudkom. Zbytočné výdavky vrátane náhrady trov konania stanovenej v článku 1022 hradí aj v konaniach z úradnej moci účastník konania, vinou ktorého tieto výdavky vznikli.

V článku 1018 Súdneho poriadku sa uvádzajú tieto poplatky:

1. rôzne súdne a registračné poplatky, ako aj poplatky za kolkové známky, ktoré sa zaplatili pred zrušením Zákonníka o kolkových známkach; súdne poplatky zahŕňajú poplatky za spis, redakčné poplatky a poplatky za vyhotovenie listín (článok 268 Zákonníka o registračných, hypotekárnych a súdnych poplatkoch).

V zásade sa účtuje poplatok za spis od 100 do 500 EUR (sudca rozhodujúci o zablokovaní) alebo od 210 do 800 EUR (odvolací súd) v závislosti od hodnoty žiadosti (článok 269/1 toho istého zákonníka). Tento poplatok sa platí za otvorenie spisu v danej veci.

V zásade sa účtuje redakčný poplatok 35 EUR za úkony súdnych tajomníkov alebo za úkony, ktoré sa im predložili, bez zásahu sudcov (článok 270/1 toho istého zákonníka).

V zásade sa účtuje poplatok za vyhotovenie listín, kópií alebo výpisov, ktoré vydávajú súdne podateľne, pričom poplatok za vyhotovenie listiny je od 0,85 do 3 EUR za stranu (článok 271 a článok 272 toho istého zákonníka).

Registračné poplatky (3 % z hlavnej sumy) sa účtujú na základe rozhodnutí o hlavnej sume vyššej ako 12 500 EUR (do ktorej nie sú zahrnuté súdne poplatky);

2. náklady a odmeny a mzdy v súvislosti so súdnymi úkonmi;

3. náklady na zaslanie súdneho rozhodnutia; od 0,85 do 3 EUR za stranu;

4. poplatky za akékoľvek opatrenia na vykonanie dôkazov, najmä poplatky za svedkov a znalcov;

5. cestovné náklady a náklady spojené s pobytom sudcov, súdnych tajomníkov a účastníkov konania, ak im cestu nariadil sudca, a výdavky spojené s dokladmi, ak boli vyhotovené výlučne na účely súdneho konania;

6. náhrada trov konania stanovená v článku 1022; trovy konania v zásade platí neúspešný účastník konania, pričom trovy konania pozostávajú z náhrady výdavkov a odmien advokáta, ktorý zastupuje úspešného účastníka konania. Suma týchto trov konania sa stanovuje podľa hodnoty sporu. V kráľovskom dekréte z 26. októbra 2007 sa stanovuje základná, minimálna a maximálna suma. Sudca môže znížiť alebo zvýšiť základnú sumu, pričom nesmie prekročiť maximálnu a minimálnu sumu. Tieto sumy súvisia s indexom spotrebiteľských cien;

7. odmeny, mzdy a výdavky mediátora vymenovaného v súlade s článkom 1734;

8. príspevok stanovený v článku 4 § 2 zákona z 19. marca 2017, ktorým sa zriaďuje rozpočtový fond pre právnu pomoc druhej línie.

Článok 50 ods. 1 písm. o) – Jazyky prijateľné pre preklady písomností

Žiadny ďalší jazyk.

Posledná aktualizácia: 01/08/2022

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.